

Najaar 2010

hoor!

De hoorspecialist

100 JAAR

Anna Maria en
Susan Holland

De familie die de wereld
beter laat horen

Musical Soldaat
van Oranje

Het geluid in een hangaar

Jubileumaanbieding:

€ 100,- korting op een unieke
Turkijereis

Daisy Belle,
onze signaalhond

"Ik was meteen

Voor mensen met een gehoorbeperking zijn er verschillende manieren om het leven aangenamer te maken. Een signaalhond is daar een van. Tonny van den Eijnde en zijn signaalhond Daisy Belle vertellen over hun samenwerking.

Tonny van den Eijnde, docent ICT:

"Nooit meer alleen"

"Men denkt vaak dat ik blind ben, omdat mijn signaalhond Daisy altijd bij me in de buurt is. Maar ook een slechthorende kan profiteren van een goed getrainde hond. Mijn buurvrouw maakte mij, ooit lang geleden, attent op het bestaan van signaalhonden. Pas jaren later ben ik op zoek gegaan en kwam in contact met Stichting Signaalhond. Tijdens een kennismakingsgesprek werd ik aan Daisy voorgesteld – ze was toen een half jaar oud – en het was liefde op het eerste gezicht. Niet alleen voor mij, maar voor mijn hele gezin. Na een intensieve training kwam Daisy in juni 2009 bij ons wonen. Dat was wel even wennen. Daisy is altijd bij me, en vanaf dat moment ben ik dus nooit meer alleen geweest. Maar dat is geen probleem, want Daisy is echt de liefste hond die je je kunt voorstellen. Zelfs met het boeken van vakanties houden we rekening met haar. Haar aanwezigheid is een vanzelfsprekendheid. Ze hoort gewoon helemaal bij ons gezin. Op mijn zevende liep ik een middenoorontsteking op, na een zwempartij in een vijver. De artsen kregen deze ontsteking niet onder controle en ruim een half jaar later ben ik geopereerd. Na die operatie had ik een eenzijdige gehoorbeperking. Door erfelijke belasting en veel oorontstekingen later is ook de kwaliteit van horen van mijn andere oor achteruitgegaan. Daisy maakt mijn leven een stuk aangenamer: waar ik voorheen de hele middag op de bank zat om een bezoekje van de glaszetter niet mis te lopen, kan ik nu gewoon mijn eigen dingen doen. Daisy geeft wel aan wanneer er iemand voor deur staat."

Tekst Eline Lubberts
Fotografie Jiri Büller

dol op haar"

Daisy Belle,
signaalhond van Tonny:

"Lief, mooi en nuttig!"

"Mijn bijzondere naam – Daisy Belle, als knip-oog naar het woord decibel, de aanduiding van geluidsterkte – heb ik gekregen van Beter Horen. Dat is mijn hoofdsponsor: ze hebben mijn aanschaf en mijn training betaald. Andere signaalhonden worden door de slechthorende zelf aangeschaft en getraind. Ze krijgen voor het trainen aanwijzingen van een ervaren hondentrainer. De leerperiode duurt een jaar en wordt afgesloten met een examen. Ik leerde Tonny, zijn vrouw en dochters kennen en ik wist meteen dat het goed zat. Tonny en ik kwamen steeds nader tot elkaar tijdens de trainingen. We moesten allebei veel leren, dat schept een band. Eerst oefenden we in Utrecht, met z'n tweetjes, soms in een groep. Later zijn we ook in zijn huis aan de slag gegaan. Ik leerde welke geluiden ik moest herkennen en dat waren er best veel: de deurbel, de magnetron, de telefoon, de waterkoker, de wekker. Ook als mensen Tonny roepen, geef ik een signaal. Maar ik reageer ook op een claxon of een sirene. Ik moet dus goed opletten. Ik ga altijd met mijn baas op pad: naar de supermarkt, op verjaardagsbezoek, naar zijn fotoclub en natuurlijk naar zijn werk. Tonny is mijn enige baas. Dus naar hem luister ik. Ik mag ook niet geknuffeld en aangehaald worden door andere mensen, zelfs niet door Tonny's dochters. Ik merkte dat ze dat in het begin wel jammer vonden. Maar dat geeft niet. Ik weet niet beter en ik weet dat ze van me houden. We begroeten elkaar in het gezin wel uitvoerig. Dus dat scheelt. Ik draag buiten de deur een oranje vestje, waarop staat dat ik een signaalhond ben en dat ik niet aangehaald mag worden. Maar ik ben zo schattig, lief en mooi, ik merk dat het mensen moeite kost om van me af te blijven."

De signaalhond is een assistentiehond, getraind om mensen met een gehoorbeperking te helpen door het signaleren van omgevingsgeluiden die zij niet oppikken. Ook kan een signaalhond dingen die de eigenaar laat vallen oppakken en terugbrengen. De signaalhond reageert op geluiden. Daardoor voelen mensen met een gehoorbeperking zich rustiger en schrikken ze niet van een naderende auto of tram, of fietsers die achteropkomen. Maar ook een omroepmededeling in de trein wordt doorgegeven. Daarnaast is een signaalhond natuurlijk ook fijn gezelschap. Kijk voor meer informatie op www.signaalhond.org.

